

§ 11.

(1) Fondu (§ 1) přísluší osobní osvobození od poplatků pro jeho podání a korespondenci s veřejnými úřady s výjimkou soudního řízení, pro jeho knihy a obchodní zápisy, jakož i pro právní listiny a jednání, jichž je třeba pro dosažení účelu fondu. Od poplatků jsou dále osvobozeny záruční smlouvy, uzavřené podle tohoto zákona se soukromými pojišťovnami, pak listiny o státní záruce, poskytnuté podle ustanovení § 8. Movité jmění fondu jest osvobozeno od poplatkového ekvivalentu.

(2) K žádosti podané u ministerstva financí budou osvobozeny od poplatků listiny a právní jednání, jichž bude třeba k mobilisaci úvěrů, pojištěných fondem podle hlavy I. nebo zaručených státem podle hlavy II. tohoto zákona. Osvobození nevztahuje se na poplatky ze směnek a z listin na roveň jim postavených a na poplatky tuzemských dílčích dlužníků úpisů.

§ 12.

(1) Fond pro pojišťování vývozních úvěrů podléhá kontrole podle zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu; k vydání předpisů a ustanovení, dotýkajících se účetnictví, evidence závazků a kontroly, třeba souhlasu nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

(2) Ministři průmyslu, obchodu a živnosti a financí podávají každoročně Národnímu shromáždění podle stavu k 31. prosinci zprávu o uložení jmění fondu a o hospodaření jeho prostředky, jakož i o výši závazků, převzatých podle § 8 tohoto zákona. Zpráva budiž předkládána Národnímu shromáždění jakožto součást státního závěrečného účtu.

§ 13.

(1) Kdo v žádosti o přiznání výhod státního spolupojišťování podle hlavy I. nebo státních záruk podle hlavy II. tohoto zákona anebo v jejich dokladech učiní vědomě nesprávné údaje, jež mohou býti rozhodné pro vyřízení věci, dopouští se, pokud by v tom nebyla skutková podstata přísněji trestného činu podle zákona trestního, přečinu, který se soudně trestá vězením od jednoho do šesti měsíců, a vedle toho mu může býti uložen trest peněžité do 10.000 Kč.

(2) Stíhání přečinu promlčuje se ve třech letech; v téže době promlčuje se výkon uloženého trestu.

§ 14.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení. Provedením zákona se pověřují ministři průmyslu, obchodu a živnosti a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Trapl v. r.,

též za ministra Dra Matouška.

122.

**Zákon ze dne 16. července 1931
o státní pomoci při živelních pohromách
v roce 1931.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Pro zmírnění škod, způsobených živelními pohromami v roce 1931 na jakémkoliv majetku, přispěje stát těm, kdož byli těmito pohromami postiženi, s náležitým zřetelem na jejich hospodářské poměry tím způsobem, že převezme závazek platiti část úroků ze zápůjček nebo z jejich částí, jež jim poskytl nebo poskytnou na nápravu těchto škod peněžní ústavy zmocněné k tomu ministerstvem zemědělství nebo, pokud nejde o škody na zemědělském (lesním) majetku, ministerstvem vnitra.

(2) Úhrn zápůjček těchto nesmí přesahovati peníz 65,000.000 Kč a příspěvek státní na úrok činiti bude ročně 3% z poskytnutých zápůjček nebo z jejich částí, a to na dobu nejdéle 15 let.

§ 2.

(1) Ministerstvo zemědělství, pokud se týče ministerstvo vnitra (§ 1, odst. 1.) se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem financí převzalo státní záruku, a to na dobu nejdéle 15 let:

1. až do úhrnné výše 5,000.000 Kč za zápůjčky nebo jejich částí, jež poskytnou peněžní ústavy uvedené v § 1, odst. 1. těm, kdož byli živelními pohromami v roce 1931 postiženi a jsou tím ohroženi na hospodářské exi-

stenci a nemohou proto dosíci úvěru na nezbytně nutnou nápravu škod, způsobených těmito živelnými pohromami,

2. až do úhrnné výše 25,000.000 Kč za splacení peněz, které opatří si peněžní ústavy uvedené v § 1, odst. 1. nebo pro ně jejich ústředí na poskytování zápůjček podle tohoto zákona u veřejnoprávních peněžních a sociálně-pojišťovacích ústavů.

(2) Úroková míra zápůjček poskytovaných postiženým z peněz opatřených na základě státní záruky nesmí přesahovati úrokovou míru těchto peněz o více než $\frac{1}{2}\%$, v zemi Slovenské a Podkarpatoruské o více než 1%.

(3) Zápůjčky, resp. závazky takto zaručené mají sirotčí jistotu a převzetí záruky, jde-li o zápůjčky hypotekární, poznamená se v pozemkové knize při zaručené zápůjčce.

§ 3.

Z úhrnu zápůjček (§ 1, odst. 2.) a státní záruky (§ 2) určí se dohodou ministrů zemědělství, vnitra, průmyslu, obchodu a živností a financí část, připadající jednak na zmírnění škod na majetku zemědělském (lesním), jednak na zmírnění škod ostatních se zřetelem na rozsah škod a hospodářské poměry poškozených.

§ 4.

Právní listiny, vysvědčení, podání, protokoly, přílohy, úřední výkony a vyhotovení, jež týkají se zápůjček a pomoci podle tohoto zákona zejména též týkají zajištění nebo zaručení poskytnutých zápůjček, jsou, když se jich nepoužije k jinému účelu, osvobozeny od kolků a poplatků.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou jej ministři zemědělství, vnitra a průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Bechyně v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Slávik v. r.

Dr. Trapl v. r.

za ministra Dr. Matouška.

123.

Zákon ze dne 16. července 1931

o státním vězení.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

(1) Ukládá-li soud trest na svobodě za trestný čin, který podle své povahy a podle okolností, za nichž byl spáchán, svědčí o snaze pachatele vykonati vliv na uspořádání věcí veřejných nebo sociálních, a který způsobem svého provedení, užitými prostředky nebo zavinenými následky není zvláště zavržitelný a nebyl spáchán z pohnutky nízké nebo nečestné,

1. uloží na místě trestu těžkého žaláře, káznice nebo žaláře trest státního vězení,

2. a ukládá-li trest tuhého vězení, vězení neb uzamčení, vysloví zároveň, že tento trest má býti vykonán podle předpisů o výkonu trestu státního vězení (§ 5).

(2) Ustanovení odst. 1. platí též, ukládá-li soud v případech tam uvedených náhradní trest na svobodě za nedobytný trest peněžítý.

(3) Za zvláště zavržitelné ve smyslu odst. 1. budtež vždy pokládány zejména tyto zločiny: vojenská zrada, svádění, pomáhání, podněcování k vojenskému zločinu nebo nadřžování vojenskému zločinu, podněcování k hromadnému páchání přečinu podle §§ 47 až 51 branného zákona, nedovolené najímání vojska, padělání peněz a cenných papírů, vražda, zabítí a zločiny, jimiž byl někdo těžce poškozen na těle nebo jimiž byla způsobena značná škoda na veřejném nebo soukromém majetku, jakož i pokus uvedených zločinů.

§ 2.

(1) Ustanovení § 1 platí také, jsou-li aspoň u jednoho ze sbíhajících se trestných činů splněny podmínky uvedené v § 1, odst. 1., a ostatní s ním se sbíhající trestné činy jsou toliko přestupky nebo přečiny nepatrného významu a nespočívající na nízké nebo nečestné pohnutce. Nejsou-li ostatní sbíhající se trestné činy takové povahy, uloží se trest podle obecných ustanovení, avšak soud může, přihlížeje k povaze sbíhajících se trestných činů, vysloviti, že určitá část trestu má býti vykonána podle předpisů o výkonu trestu státního vězení (§ 5).

(2) Týmiž zásadami třeba se řídit při ukládání trestu za trestný čin, kterým bylo poru-